

Mirzə, M. Doğum günündə şəhid olmuş döyüşçü // Xalq qəzeti. - 2025. - 1 oktyabr. - № 210. - S. 12.

Doğum və şəhidlik tarixi 29 sentyabra təsadüf edən və cəmi 20 il yaşayan şəhid Əlirza Mehman oğlu Rzayev 2018-ci ildə Qərb Universitetinin nəzdində kollecə daxil olub. 2019-cu ildə hərbi xidmətə gedib. Əsgəri qulluğunu düşmənlə təmas nöqtəsində – Murovda edib.

Vətən müharibəsi başlayan andan o da topçu kimi döyüş mövqeyində olub, Murov dağı yüksəkliyinin Kəlbəcər istiqamətində ağır döyüşlərdə topçu kimi iştirak edib. Sərrast atəslə düşmən mövqelərinə sarsıdıcı zərbələr vurub. Lakin sentyabrın 29-da, 20 yaşı tamam olan gün düşmənin atdığı mərmə nəticəsində aldığı qəlpə xəsarətlərindən dünyasını dəyişib. Şiddətli döyüş getdiyi üçün ağır yaralanmış Əlirzayı 4 saata yaxın ərazidən çıxarmaq mümkün olmadığından çoxlu qan itirib. Sanitar hissəyə çatdırılanda isə artıq gec olub, “Ana” deyərək gözlərini əbədi yumub...

Şəhidin atası Mehman Rzayev 1-ci Qarabağ müharibəsinin iştirakçısı olub. 2016-cı ildə 50 yaşında ağır xəstəlikdən dünyasını dəyişib.

Qardaşı Fərid Əlirzayı belə xatırladı:

– Mən onunla təkcə qardaş yox, həm də bir dost idim. Yaşda məndən kiçik olsa da onu özümdən böyük hiss edirdim. Dostluqda çox sədaqətli olduğundan xeyli dost-tanışı var idi. Tay-tuşları xətrini çox istəyirdilər, hörmətini saxlayırdılar. Ona görədir ki, Əlirza hərbi xidmətə yola düşəndə sanki həyatımızda toy idi. Yüzlərlə adam öz təşəbbüsü ilə həyatımızda toplaşmışdı. Özü də şəhid olmuş dostu Coşqunun sintezatorda çaldığı təranələrə dostları ilə qol götürüb elə oynayırdılar ki... Sanki hamının ürəyinə dammışdı. Murovdakı gərgin vəziyyəti görüb heç məzuniyyətə də gəlməmişdi.

Mehman şəhid olan zaman artıq hərbi xidmətinin başa çatmasına sayılı günlər qalırdı. 15 gün əvvəl mənə zəng vurub ona hərbi xidmətdən qayıtdıqdan sonra geyinmək üçün pal-paltar almağımı istəmişdi. Mən də bu arzusunu həvəslə yerinə yetirmişdim. Əlirza 1-ci sinifdə oxuyarkən birlikdə şəklimiz var. İndi baxmışam ki, o, həmin şəkildə bir əlində bayraq, o biri əlində oyuncaq avtomat tutub.

Bizim ad günlərimiz ard-ardadır. Sentyabr ayının 28-i mənim, 29-u isə onun ad günüdür. 28-də mənə zəng vuraraq ad günümü təbrik etdi. Özümdən, anamızdan muğayat olmağımızı istədi. Telefonda əsgərlərin səs-küyü, top atəşləri eşidilsə də dedi ki, narahat olmayın. Fərid özü isə Aprel döyüşlərinin iştirakçısı olub. Hərbi xidmətdə olduğu zaman həmin döyüşlərdə manqa komandiri kimi iştirak edib.

Əlirza Rzayevi hamı mərd və ağıllı övlad kimi tanıyırdı. Anası Gülnarə xanım işlədiyi üçün uşaq vaxtlarında məcbur olub onu internat məktəbinə qoyur. Bir gün müəllim 20 Yanvar və Xocalı qətləmini ilə əlaqədar uşaqlara istədikləri şəkli çəkməyi tapşırır. Əlirza da qərara gəlir ki, bir şəhid anası şəkili çəksin. Bununla bağlı şəhidin anası Gülnarə xanımın xatirələrindən:

– Sən demə, balam mənim şəklimi çəkirmiş... Əlirza hələ uşaqlıqdan harda əsgər paltarı gördü geyinib şəkil çəkdirməyi xoşlayardı. Ordudan tərxis olunmasına cəmi 2 gün qalmışdı. 19 yaşı tamam olan gün onun əsgər olduğu hərbi hissəyə getmişdim. Elə 20 yaşı üçün də artıq hədiyyəmi almışdım, qismət olmadı...

Qardaşının ad günündə ona zəng vuranda mən də telefonu alıb danışdım. Ertəsi gün Əlirzanın 20 yaşı tamam olduğundan onu təbrik etdim. Nədənsə təbrikimə heç bir cavab vermədi. Bircə onu dedi ki, məndən nigaran qalma, özündən muğayat ol. Telefonda atəş səsləri eşidilirdi... Müharibədən sonra hərbi hissədən komandirləri, döyüş yoldaşları gəlmişdilər. Əlirzanı itirdikləri üçün göz yaşı axıdırdılar. Mənə oğlumun qəhrəmanlıqları barədə xeyli danışdılar. Evimizi Əlirzanın şəxsi əşyaları ilə yanaşı, “Vətən uğrunda”, “Cəsur döyüşçü” və “Suqovuşanın azad olunmasına görə” medalları da onun boş qalmış yerini nişan verir.

Əlirza Rzayevin döyüş yoldaşları Gülnarə anaya tez-tez zəng vurur, baş çəkirlər. Şəhid anası qəhrəman övladların hamısını öz balası hesab edir. Gülnarə ananın təsəllisi odur ki, şəhid balaların qanı yerdə qalmadı. Beş ildir ki, torpaqlarımıza əsl sahibləri yiyələniblər.